

معماران کلام

گزیده مصاحبه‌های
سودابه زنگنه (ادبیات)

روشنای اندیشه

۲۶

به کوشش سودابه زنگنه

رسانه زینگنه

النشرات

به کوشش: سودابه زینگنه

ناشر: سمت روشن کلمه

مدیر مسئول: یدالله شهروجو

مدیر اجرایی: هانا زارعی

شابک: ۹۷۸-۵۲۲-۸۱۹۶-۵۳۴

صفحه آرا: زهراء عاشوری

طراح جلد: دکتر محمد فرجی

چاپ اول: تابستان ۱۴۰۳

چاپ و محفوظ: ایرانیان

شمارگان: ۳۰۰ نسخه

قیمت: ۱۷*/تومان

سرشناسه: زینگنه، سودابه، ۱۳۵۱

عنوان و نام بندی آور: عماران کلام/ گزیده مصاحبه‌های سودابه زینگنه (ادبیات) / به کوشش سودابه زینگنه.

مشخصات نشر: پندرعيباس، نشر سمت روشن کلمه، ۱۴۰۳.

مشخصات ظاهری: ۱۶۸ ص، ۱۶۵ در ۲۱ س م.

فروپشت: انتشارات سمت روشن کلمه، روشانی اندیشه، ۱۴۰۳.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۸۱۹۶-۵۳۴

وصفه ت فرمت نویسی: فیبا

محتوا: گزیده مصاحبه‌های سودابه زینگنه (ادبیات).

موضوع: تویسندگان ایرانی - قرن ۱۵ - مصاحبه‌ها

۲۱st century - Interviews - Authors, Iranian

ادبیات فارسی - ۱۵ - ۲۱ - تاریخ و نقد

-Persian poetry - Iran - History and criticism

۲۱st centuries - ۲۰th

رده بندی کنگره: IR۳۵۳*

رده بندی دیجیتی: ۹۶۴۲-۸۷۵۶

شماره کتابخانه‌سی ملی: ۹۵۹۱۰۴۲

اطلاعات رکورد کتابخانه‌سی: فیبا

پندرعيباس، چهارراه قاطمیه، خیابان شریعتی شمالی، کوچه جاوادان ۴.

پشت کلینیک دندانپزشکی مهرگان، ساختمان پارسا، طبقه دوم

۰۷۶۳۲۲۱۰۵۱۷ - ۰۹۱۷۳۶۵۷۰۵۰

Samtroshan@gmail.com

instagram.com/samt_roshan

www.samteroshan.com

حق چاپ محفوظ است

فهرست

۱۳	هرمز علیپور
۳۱	جمال بیگ
۴۸	اسفندیار رشیدی
۶۵	یدالله شهرجو
۸۲	سریا، اودی حموله
۹۹	حسن پرهاشم
۱۱۷	وحید یائی
۱۳۵	فاطمه حیدر
۱۴۷	راضیه موسوی
۱۶۴	فروزان مقصودی
۱۸۰	فریبا (افتخار) نیوی نژاد
۱۹۴	ایرج عبادی
۲۱۰	سمیه جلالی
۲۲۲	رضانظری ایلخانی
۲۴۰	نسرين شفیعی
۲۵۳	محمد آشور

مقدمه

مارتن هایدگر: زبان، خانواده هیستی است.

انسان ایرانی که غریبه‌ای در جهان محسوب می‌شود و در معادلات و معاملات مدرنیته هنوز همچنان پناهگاهی شایسته نیافته است، تنها مامن و پناهگاه‌اش، زبان و ادبیات هزار ساله ایرانی است. فارسی، زبانی است که با آن آثار ماندگار و فاخر جهانی پدید آمده‌است. مهاجری که به بیانه‌ی تعریضات قومی و قبیله‌ای به زبان و ادبیات فارسی حمله می‌کنند، می‌دانند که ستیز آنان با مهم‌ترین پناهگاه ایرانیان است که اگر آسیبی به این زبان برسانند، ایرانی، بی‌ماوا و بی‌خانه خواهد بود.

در برهوتی که زبان و ادبیات فارسی به سرمای سخت زمستانی گرفتار آمده و کوشش‌گران این حوزه، خدماتی بی‌مزد و منت دارند و قدر نمی‌بینند و صدر

نمی‌نشینند، پرداختن به پاسداران تمدن کهن پارسی، کمترین وظیفه و کار رسانه است.

از این روی، بنا به توان، برای شناساندن بزرگانی که اراده و همت بر اعتلا، پایداری و ارتقای زبان فارسی گذاشته‌اند، تلاشی در روزنامه نقدحال صورت گرفته که بار اصلی این بخش که عبارت از گفت‌وگوست بر عهدت سرکار خانم سودابه زنگنه قرار دارد. خردادماه سال ۱۴۰۲ مقدمه‌ای کوتاه بر کتاب «ادبیات الفبای فرهنگ» که گزیده‌ای از گفت‌وگو با اهالی کرمانشاهی فرهنگ بود، نگاشته آمد. اینک و درست یک سال بعد، در خرداد ۱۴۰۳ قرار است برگزیده شود، گری از گفت‌وگوهای منتشر شده در روزنامه نقدحال با اهل فرهنگ و تلاشی از زبان و ادبیات فارسی، به زیور طبع و نشر آراسته آید.

به خانم سودابه زنگنه و تمام مترجمانی که در کار آماده‌سازی، نشر و توزیع این کتاب سعی می‌ورزند، خسته نباشند و خداقوت می‌گوییم و امید دارم که رنج و افسران مقبول طبع مخاطبان ارجمند، قرار گیرد.

غلامرضا نوری‌علا

۱۴۰۳-۳-۳

به عنوان کسی که به «مزاهی شغل خبرنگاری، آن هم در بخش ادبی، گزیده‌ای از مصاحبه‌هایم»^۱ ادب کرمانشاه با عنوان «ادبیات، الفای فرهنگ» به چاپ رسید، برآن شد که جلد دوم را علاوه بر ادبیات کرمانشاهی به اصحاب قلم دیگر استان‌های ایران هم تخصیص دهم و با سعه صدر، مصاحبه‌هایی را که در طی چندین سال انجام داده بودم، در بخش ادبیات با برنامه‌ریزی مدونی در دو جلد، چاپ پرسانم. جلد اول در آبان ماه ۱۴۰۲ به چاپ رسید و هم‌اکنون در مرداد ماه ۱۴۰۳ تصمیم گرفتم که جلد دوم را هم به زینت چاپ آراسته کنم، باشد که اثری شود ماندگار در حیطه‌ی رسانه و ادبیات.

لازم به توضیح است که ارزش ادبیات و تأثیر آن بر یک جامعه را مجدداً گوشزد کنم. ادبیات به دو قسمت زبان به عنوان قالب و ماده یا محتوای ادبیات تقسیم می‌شود. اهل فن بین زبان ادبی با زبان روزمره تفاوت

قابل شده اند و ارتباط این دورابررسی کرده اند. زبان ادبی با کمی انتزاع و موزونی، تخیل زاست و بر عکس زبان روزمره صرفاً ارائه کننده واقعیت است.

ادبیات در فرم پیام رسان و در محتوا خود پیام است، از این رومی توان آن را وارد مقوله‌ی ارتباطات کرد، نکته‌ی دیگر آن که ادبیات هنجارشکن است و سعی می‌کند با استفاده از تخیل، از قواعد اجتماعی فراتر رود و در بیان جهت، بر ابعاد اجتماعی آن افزوده می‌شود. غالباً ادبیات را فکار یا فردی فهم می‌دانند که پشت پرده پنهان شده است و آن را تجزیه و تحلیل می‌کنند تا به افکار عمدای که در آن بیان شده است پی برند. متعاقب تأثیر این ادبیات در یک جامعه به مقوله‌ی رسانه و نقش آن در این رابطه می‌رسیم. این حیثیت با ادبیان باشی را باز می‌کند که بتوان با اهل قلم موشکافانه تربه این نوله مهم پرداخت و پرداختن به آن می‌تواند

بر روی جامعه تأثیر بسیار چشمگیر و به سزاگی داشته باشد. ماریوس بارگاس یوسا در کتاب «چرا ادبیات؟» می‌گوید: «ادبیات برای آنان که به آنچه دارند خرسندند، برای آن که از زندگی بدان گونه که هست راضی هستند، چیزی ندارد که بگوید ادبیات خوراک جان‌های ناخرسند و عاصی است. زبان رسانی ناسازگاران و پناهگاه‌کسانی است که به آنچه دارند خرسند نیستند. انسان به ادبیات پناه می‌آورد تا ناشادمان، ناکامل نباشد»، و در جای دیگر می‌گوید: «جامعه‌ای که خوب می‌خواند و استعداد آفرینش ادبیات خوب را دارد، فریب دادن این جامعه بسیار دشوارتر از جامعه‌ای مرکب از اهل جا هل است».

خاطر نشان می‌شوم هدف از چاپ مصاحبه‌هایی که مربوط به ادبیات
می‌شود، در بطن این گفته‌ی ماریوس بارگاس یوسا نهفته است.
«من این حروف نوشتم چنان‌که غیرندانست
توهم ز روی کرامت چنان بخوان که تودانی»

سودابه زنگنه
خرداد ماه ۱۴۰۳